

РЕШЕНИЕ

№ 2690

гр. София, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 03.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **11436** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с вр. с чл. 107, ал. 2 от Закона за автомобилните превози /ЗАвТП/. Съдът е сезиран с жалба, подадена от С. И. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № РД-14-3656/16.09.2022 г. на директор на Регионална дирекция "Автомобилна администрация"-С., в частта в която на основание чл. 106а, ал. 1, т. 4 б. "б" ЗАвТП е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ №[ЕИК] на водач С. И. Т. до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца /по т. 2 от заповедта/.

Жалбоподателят оспорва издадената заповед за налагане на ПАМ, като твърди, че не е извършвал таксиметров превоз срещу заплащане не само на лицето П. В., но на когото и да било. Посочва, че служителите на И. са констатирали единствено, че е седнал на седалката на водача в автомобила, чийто ключове не били на стартера, а самият автомобил бил паркиран пред блока. Отрича да е возил В. или да се е уговарял с него да го вози, както и отрича последния да се е качвал в автомобила. Излага оплаквания, че не са правени опити да му бъде връчена процесната заповед, като същата не му е връчена. В заключение отпавя искане за отмяна на заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. И. Г. Г., който поддържа изложените аргументи в жалбата, иска отмяна на заповедта като неправилна и незаконосъобразна. Представя писмени бележки. Претендира разноски.

Ответникът – директор на Регионална дирекция "Автомобилна администрация"-С. се представлява от юриконсулт Д.- Лакова, която оспорва жалбата и иска да бъде отхвърлена като неоснователна, а заповедта потвърдена.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства счита за установено от фактическа страна следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е заповед за налагане на принудителна № РД-14-3656/16.09.2022 г. на директор на Регионална дирекция "Автомобилна администрация"-С., в частта, в която на основание 10ба, ал. 1, т. 4 б. "б" ЗАвтП е наложена принудителна административна мярка временно отнемане на СУМПС №[ЕИК] на водач С. И. Т. до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца.

В обстоятелствената част на заповедта е прието, че на 16.09.2022 г., при извършена проверка за спазване на разпоредбите на ЗАвтП, Закона за движение по пътищата и издадените въз основа на тях подзаконовни нормативни актове Г. Л. Н. – инспектор в Регионална дирекция "Автомобилна администрация"-С., е установил, че С. И. Т. около 13:00 часа в [населено място],[жк]пред [жилищен адрес] като водач на лек автомобил категория М1 макра „Л. Р. Фрилендър“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на К. С. Т., ЕГН [ЕГН], извършва таксиметров превоз на пътници, като МПС е без удостоверение или Лиценз за извършване на пътнически превози и Лиценз за извършване на Обществен превоз на пътници.

По делото е приета административната преписка в т.ч. е представен и АУАН № 328285/16.09.2022 г. съставен от Г. Л. Н. – инспектор в Регионална дирекция "Автомобилна администрация"-С.. АУАН бил връчен незабавно на жалбоподателя.

В хода на съдебното производство са събрани гласни доказателства чрез разпита на трима свидетели и писмени доказателства, представени от ответника, удостоверяващи направените опити за връчване на процесната заповед, както и писмени доказателства представени от процесуалния представител на жалбоподателя, а именно: изготвен в хода на образуваното досъдебно производство протокол за очна ставка и протокол за оглед на местопроизшествие, издаденото на жалбоподателя Наказателно постановление /НП/, писмо на Регионална дирекция "Автомобилна администрация"-С. за връчване на същото и подадената от С. Т. жалба срещу издаденото НП. По делото е прието и изготвена справка по ДП № 2263МИП-15192/2022г. по описа на 02 РУ-СДВР с данни за предмета и страните по делото, по което е образувано досъдебното производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е депозирана в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, доколкото от ответника не са представени писмени доказателства за уведомяване на оспорващия, от надлежна страна - адресат на акта и се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – директорът на регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – [населено място], въз основа на делегираните му правомощия съгласно заповед № РД-01-553/23. 11. 2021 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция “Автомобилна администрация“, в предвидената от закона форма и при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Спорен между страните по делото е въпросът относно правилното приложение на материалния закон, при изследването на който съдът приема следното:

По смисъла на чл. 106а, ал. 1 от ЗАвтП, за преустановяване на административните нарушения по този закон се прилагат изрично предвидените в него ПАМ, поради което те са от вида на преустановяващите. Разпоредбата на чл. 106а, ал. 1, т. 4 от ЗАвтП предвижда временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до отстраняване на нарушението на водач, който извършва обществен превоз на пътници или товари с моторно превозно средство, без да има издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници, или без да има заверено копие към лиценз на Общността – до отстраняване на нарушението, но за не повече от една година

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за автомобилните превози, обществен превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари – лиценз на Общността, удостоверение за регистрация за извършване на "Пътна помощ" или удостоверение за регистрация – за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон. Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" води регистър към лицензите на Общността и лицензите за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България. Р. съдържа: № на лиценза, наименование и правна форма на превозвача, ЕИК, адрес на управление на превозвача, имената на професионално компетентното лице, брой копия или удостоверения към съответния лиценз, издадените наказателни постановления, списък на превозните средства, с които превозвачът извършва дейността.

За да е налице основание за прилагане ПАМ по чл. 106а, ал. 1, т. 4 от ЗАвтП е необходимо кумулативно да са изпълнени следните условия: 1. да е извършен обществен превоз на пътници и 2. превозът да е осъществен с МПС, за което няма издадено удостоверение за извършване на пътнически превози, респективно заверено копие от лиценз на Общността.

По делото не се оспорва обстоятелството, че процесното МПС не притежава удостоверение или лиценз за извършване на пътнически превози и лиценз за извършване на Обществен превоз на пътници.

В настоящия казус спорният момент е по отношение на другия основен релевантен за спора факт – извършване на обществен превоз на пътници. Легалната дефиниция на понятието "обществен превоз" и „превоз на пътници“ се съдържа в § 1, т. 1 и т. 2 от ДР на ЗАвтП. Според посочените разпоредби „обществен превоз" е превоз, извършван за чужда сметка или срещу заплащане и икономическа облага, който се извършва с моторно превозно средство, а "Превоз на пътници" е дейност на лице, което извършва услуги по извършване на превоз на пътници с моторно превозно средство за чужда сметка или срещу заплащане или икономическа облага.

Събраните в хода на административното производство писмени обяснения от П. В. В. не съдържат данни същият да е бил возен от жалбоподателя срещу заплащане. Такива не се съдържат и в показанията на В. разпитан като свидетел в хода на съдебното производство. Както в писмените обяснения така и в дадените свидетелски показания, В. заявява, че разговорът с жалбоподателя е би единствено да му даде 10

лева да го изчака, за търпението, за да си приготви куфарите. В сметите обяснения и дадените свидетелски показания на свидетеля В., които съдът кредитира като обективни, непротиворечиви и достоверни, не се съдържат данни да е имало уговорка с водача на МПС да извърши усула, като превози В. до определено място срещу заплащане. Същевременно от показанията на служителите на И., извършили на място проверката и разпитаните като свидетели по делото Г. Н. и Г. Д., става ясно, че оспорената заповед е издадена единствено на база обясненията на свидетеля В.. Дадените от В. писмени обяснения са годно доказателство и въз основа на същите може да бъде издаден административен акт, респективно АУАН, но в случая тези обяснения не доказват, че жалбоподателят е осъществил дори и инцидентно услуга по извършване на превоз на пътници срещу заплащане. В хода на административното производство освен тези писмени обяснения не са събрани други доказателства в .ч. и документ от въпросната платформа на такси „М.“, удостоверяващи осъществен превоз на пътници от страна на жалбоподателя за чужда сметка или срещу заплащане или икономическа облага по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗАвтП, още по- малко се доказва „дейност на лице, което извършва услуги по извършване на превоз на пътници с МПС за чужда сметка ...“, така както изисква разпоредбата на § 1, т. 2 от ДР на ЗАвтП. При тези данни, твърдението на органа, че на 16.09.2022 г. водачът на МПС -С. Т. е осъществил обществен превоз на пътници остава единствено извод на органа, неподкрепен в пълнота с факти.

В тежест на административния орган, съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК е да докаже наличието на всички предпоставки за налагане на ПАМ по чл. 106а, ал. 1, т. 4 б "б" от ЗАвП. Една от кумулативно предвидените в закона предпоставки, за да се приложат горепосочените ПАМ е с автомобила да е извършен "обществен превоз" на пътници. По отношение наличието на тази втора предпоставка от страна на административния орган, носител на доказателствената тежест не бяха представени по делото други доказателства, освен съставените в хода на административното производство писмени обяснения и показания на свидетеля В., които както се посочи не доказват осъществен обществен превоз на пътници по смисъла на § 1, т. 1 и т. 2 от ДР на ЗАвтП. По делото не са ангажирани доказателства в подкрепа на твърдението на органа, че оспорвания е превозвал свидетеля В.. Същевременно от събраните в хода на досъдебното производство и представени по делото доказателства, за които съдът счита, че няма процесуална пречка да служат като годно доказателство и в настоящото производство, а именно от протокол за оглед на местопроизшествие се установява, че автомобилът е бил паркиран на обособен паркинг в [населено място],[жк], пред [жилищен адрес] без ключ за автомобила т. е. не е установено дори същият да се е движел и да е превозвал свидетеля В.. Липсват и доказателства за предварителна такава уговорка между жалбоподателя и свидетеля В., като безспорно последният е дал 10 лева на жалбоподателя, но не се доказва те да са предоставени срещу осъществяване на услуга по превоз.

При така събраните писмени и гласни доказателства, по делото не се доказва по несъмнен начин, че между водача на МПС С. Т. и свидетеля В. е имало уговорка за възмездност срещу осъществен превоз, чрез заплащане на пари или друга икономическа облага, за да се обоснове по несъмнен начин и изводът, че последния съставлява "обществен превоз" на пътници.

По посочените съображения оспорената заповед е незаконосъобразна, с основание за оспорване по чл. 146, т. 4 от АПК, тъй като административният орган не е доказал

всички факти, които се явяват предпоставки за налагане на принудителна административна мярка по чл. 106а, ал. 1, т. 1, т. 4 от ЗАвтП, поради което следва да бъде отменена в тази и част, като незаконосъобразна.

С оглед изхода на спора и като съобрази направеното от ответника с писмена молба /лист 52 от делото/ възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение /лист 75 от делото/, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК и при съобразяване с разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ответникът следва да бъде осъден да заплати разноски в размер на 1010 лева, от които 10, 00 лв. за платена държавна такса и 1000, 00 лв. за адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, 17-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед за налагане на принудителна административна мярка № РД-14-3656/16.09.2022 г. на директор на Регионална дирекция "Автомобилна администрация"-С., в частта в която на основание чл. 106а, ал. 1, т. 4 б. "б" ЗАвтП е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС №[ЕИК] на водач С. И. Т. - до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца /по т. 2 от заповедта/. ОСЪЖДА Регионална дирекция "Автомобилна администрация" - С. да заплати на С. И. Т., ЕГН [ЕГН], сума в размер на 1010 лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: